

ἴσκει τὰ ἄλλα γεωργικὰ ἔργαλαία, συνέρχεται ἀπα-
κα ή οἰκογένεια διὰ τὰ ἀπολαύση πρὸς ἕλιγον τὴν
γλυκυθυμίαν τῆς ἀγαθῆς συνειδήσεως καὶ τῆς φιλο-
πονίας· οἱ γεωργοὶ δειπνήσαντες χοραύουσιν εἰς τὴν αὐ-
λὴν, αἱ δὲ θυγατέρες τοῦ ἀγρονόμου κρούουσι τὸ κύμ-
βαλον, ψάλλουσι πολλὰκις ἄσματα θεατρικῶν δρα-
μάτων ἐν μέτρῳ τῆς ἐρήμου, εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ δάσου,
εἰς τὰ βάθη τῆς κοιλάδος, ἐνίοτε δὲ καὶ πλησίον τινὸς
κατὰρράκτου.

Ἄλλὰ καὶ ὁ περιγηγῆς αὐτὸς ἐμφορεῖται ἀμυθύτου
ἐγκαλιᾶσεως βλέπων δὲ μὲν τὰς ἀνεγειρομένας ταύτας
εἰσικαίαι· εἰρηρικῶν καὶ διομηχάνων ἀνθρώπων, ὅτε δὲ
εἰ μέσου δρυμῶνων, ἢ ἐπὶ λόριον ἀνυψουμένην τὴν κα-
ρπὴν κωδονοστασίου, μάλιστα δὲ ἀκούων συγκαλουμέ-
τους εἰς τὸν ναὸν τοῦ Θεοῦ ὡς εἰς κοινὴν πατρίδα ἀν-
θρώπων ἐκ τοσοῦτων διαφόρων τόπων αὐτῆς συβρέ-
σαστας. Οὐτε δὲ εἰς τὰ ἀφελῆ ξενοδοχεῖα, τῶν ὀπιων
ἢ ἐπιγραφῆ φαίνεται κρεμαμένη ἐκ τινος δένδρου, μένει
ἐάντη ἀσυγκίνητος ἡ καρδιά του· διότι ἐκεῖ συναπνυ-
τῶνται παραδόξως καὶ ὀδοιπόροι καὶ φυτοκόμοι καὶ
κνηγοὶ καὶ ἄγριοι, καὶ ξένοι καὶ αὐτόχθονες.

Ἄλλὰ πρὸ πάντων τὸν καταβέλγει ἡ μεγαλοπρέ-
πεια τῆς φύσεως, ἡ ποικιλία τῶν θέσεων, τὸ γιγαντι-
εἶν ἀνάστημα τῶν φυτῶν, (1) τὰ ἄγνωστα εἶδη τῶν

ζῶων, ἡ πληθὺς τῶν ὕδατων, ἡ ἀχανὴς ἔκτασις τῶν
λιμνῶν, τῶν ὀπίων τινές, εἶον ἡ Ἐριεῖ ἔχει 35 μὲν

ὑπὸ τῶν κνηγῶν Εὐρωπαϊῶν· ἐξ αὐτῶν λαμβά-
νομεν τὸ ἱατρικὸν καστορέιον καὶ λεπτιὸν μαλλιν
διὰ τοὺς πόλους. Ἡ κιναιδιὴ ἄλκη (ὁ ὀρίγγαλον)
ἔχει ῥύγχος καμήλου, κέρατα δασύποδος καὶ σκέλη
ἐλάφου· ὁ Βότασος φέρει τὸ ἀνάστημα ἐλέφαντος,
γαίην λεόντος, ὕβον καμήλου, οὖρον καὶ ὀπισθία
ἵπποποτάμου, κέρατα καὶ σκέλη ταύρου.

Τὰ ζῶα ταῦτα πλήθουσιν εἰς τοὺς λόφους τοῦ
Μισσοῦρι. Ὅταν μεταστασεύωσι, πολλάκις παρέρ-
χονται ἡμέραι πολλαί, ἕως οὗ διαβῶσιν ὡς πολυά-
ριθμος στρατός· Τὸ πάτημά των ἰκούεται πολλὰ
μίλια μακρὰν καὶ ἡ γῆ τρέμει ὑπὸ τοὺς πόδας των,
τὸ κρέας αὐτῶν ταριχευόμενον, ἢ καπνισόμενον, ἢ
ξηραμμένον εἰς τὸν ἥλιον ὑπάρχει τοστιμότατον,
διατηρεῖται δὲ καὶ εἰς πολλὰ ἔτη ὡς οἱ κωλῆνες. Τὸ
δέρμα του βυρσοδεφτόμενον χρησιμεύει, ἢ κόπρος
καίεται ὡς ἄνθραξ·

Ἡ Μοσχογιὰς ἔχει θύλακον πλησίον τῆς κύστεως
πλήρη βαρυσμίου ἕλης, τὴν ὀποῖαν ἀπολβεῖ, ὅταν
κνηγῆται, καὶ φυγαθεύει οὕτω τοὺς καταδιώκον-
τας. Ἡ Μοσχογαλῆ ἐργάζεται καὶ κτελεῖ ὡς ὁ κά-
σιωρ.

Ὁ Ἀγριαῖλουρος, ἢ Καρκαγιού, εἶδος μεγάλου αἰ-
λούρου, συμφωνεῖ μετὰ τριῶν ἀλοπέκων, καὶ ἐπιβου-
λεύεται τὸν ὀρίγγαλον· διότι αἱ ἀλώπεκες τὸν κνη-
γοῦσι πρὸς τὰ δένδρα, ὅπου κρυμμένος τὸν περιμένει
ὁ καρκαγιού, καὶ πλίπτωρ καθέτως σφίγγει τὸν λαιμὸν
τοῦ ζῶου, κυρίως δὲ καταγίνεται εἰς ἀνοίξῃ τὰς
σφραγιτίδας αὐτοῦ φλέβας· ἀποθανόντος δὲ ἐξ αἰ-
μορραγίας τοῦ ὀρίγγαλου, ὁ τύραννος διαμοιράζει
ἰσομερῶς τὴν θήραν μετὰ τῶν τριῶν δροσφῶρων του.

Ὁ Κρόταλος, τρομερότατος ὄφις, φέρει τὸ δηλητή-
ριον εἰς κύστιν κειμένην ὀπισθεν τῶν ὀδόντων, ἀγα-
πᾶ δὲ πολὺ τὴν μουσικὴν. Διὰ τοῦ κρότου τῆς φοι-
δατῆς οὐρᾶς του προσκαλεῖ τὸ θῆλυ ἄλλ' ὄχι αὐτὸς
τρομάζει τὸν ὀδοιπόρον. Τὸ θῆλυ γεννᾷ ἐνίοτε ὡς
εἴκοσι νεογνά· διατὰ δὲ ταῦτα διώκονται, εἰσέρχονται
καὶ διασώζονται εἰς τὸν φάργγον τῆς μητρὸς. Οἱ αὐ-
τοχθῶνες σέθενται καὶ γνωρίζουσι τὰ τιθασσεύωσι
τόσον τοὺς κροτάλους, ὥστε τοὺς φέρουσι τὸν χειμῶ-
να εἰς τὰς καλύβας των, ὅπου καὶ μένουσιν ἐντὸς
θηγῶν, τὸ δὲ ἔαρ ἐπιστρέφουσιν εἰς τὰ δάση. Ἄλ-
λος ὄφις μέλας ἀναρβήχόμενος εἰς τὰ δένδρα μα-
γεύει τὰ πτηνὰ δη. τὰ κατατρομάζει. Ἄν ὁ φό-
βος συντριβῇ τὰ γόνατα τοῦ ἀνθρώπου, διατὶ τὰ
μὴ συντριβῇ καὶ τὰ περὰ τοῦ πτηνοῦ; Ἰπάρχει καὶ
ἕτερον εἶδος ὄφιος λαμπροῦ καὶ ἀκτινοβολούντος ὡς
ὁ ἄλλος, συντριβομένου δὲ εὐκόλως ὡς αὐτὸς, ἀμα
ἐγγιγθῆ. Ὁ δὲ λεγόμενος σερπιστής, κοινὸς εἰς τὴν
Φλωρίδα καὶ τὴν Γεωργίαν, 18 ποδῶν μήκους,
πλατύνεται καὶ μεταβάλλει χρῶμα, διατὶ τις τὸν
πλησιάζῃ ἀναδέδει δὲ τοιοῦτον ἀμύδν, ὥστε μο-
λύγει τὸν περίε ἀέρα, καὶ ὁ ἀνθρώπος πίπτει λει-
πόθυμος, μετ' ὀλλοῦσε δὲ μῆνας καὶ ἀποθνήσκει.

(1) Ἐκ τῶν φυτῶν τῆς γῶρας ταύτης ἀναφέρον-
ται μάλιστα εἶδος τι ἰδίουκον ὑψοῦμενον ὡς δώδεκα
πόδας, ὁ κηρόμυρτος, ἐξ οὗ λαμβάνεται κηρὸς μυ-
ρῖων ὡς μύρτος ὅταν καίη, τὰ ἱατρικὰ ἱπκα-
κυνάνα, ἀδιάττον καὶ δρακόντιον τοῦ Καναδά.

Ἡ Ἀγάθῃ ὑψοῦται μέχρι τριάντοτα ποδῶν· δια-
φέρει δὲ τῶν ἄλλων φυτῶν, καθότι ὁ σπόρος αὐτῆς
ἰσχυρῶς καὶ βλαστάνει ἐνίοτε ἐπ' αὐτοῦ τοῦ φυτοῦ,
καίεται δὲ τὸ νέον βλάστημα πίπτει ἐπὶ τῆς γῆς
ἢ ἔτοιμον ριζοῦται εὐκόλως.

Ἡ Σένεκα εὐρίσκειται ὅπου πλήθουσι καὶ οἱ κρό-
ταλοι (ὄφεις) καθὼς καὶ αἱ κισσάμπελοι τῶν Κα-
ρολίω· ἐξ αὐτῶν τὸ μὲν πρῶτον ἱατρεύει τὰ
ἔμματα τῶν προκειμένων ὄφειν, διὰ δὲ τοῦ δει-
τύρου κριθῶντες τὰς γειφᾶς των οἱ ἄγριοι ψηλασῶ-
ν ἀπόθως τὰ πελώρια ταῦτα ἐρπετά.

Οἱ ἄγριοι κατασκευάζουσιν ὑνάσματα ἐκ τοῦ
φλοιοῦ τῆς λεύκης, τρώγουσι τὸν ἐσωτερικὸν φλοῖον
τῆς σμηύδας, λαμβάνουσι τὰ βέλη ἐκ τῆς ὀρυθ-
τῆς λέμβου ἐκ τοῦ φλοιοῦ τῆς μελλίας, καὶ τὸ βάλ-
λαμον ἐκ τοῦ βαλσαμοδένδρου· εὐρίσκουσι δὲ πρό-
σπει τὸ σάκχαρ εἰς τὴν σφένδαμνον, καὶ τὰ ἄρθη
τοῦ θαμβακίτου, τὴν ἐρυθρὰν βαφὴν εἰς τὸν φλοῖον
τῆς περούσης, τὸ βῆσε εἰς τοὺς βότρυς τοῦ ὀξίτου, τὰ
μύλι καὶ τὸ θαμβάκιον εἰς τὰ ἄρθη τῆς ἀργίας
ἀπαράγου, τὸ ἔλαιον διὰ τὴν κόμην τῆς κεφαλῆς
εἰς τὸ ἡλιοτρόπιον καὶ παρακείαν τινα τῶν τραυμά-
των εἰς τὴν πάγχρηστον πόαν.

Ἐκ τῶν ἐπτοπίων ζῶων τῆς βορείου Ἀμερικῆς
οἱ κάστορες, ἔκτινες αὐτονοεῖς κίττινες τοσοῦτον
πυγνήτους καλύβας ἐπὶ τῶν ποταμῶν διαιρουμένας
εἰς δωμάτια, κινδυνεύουσι τὰ ἀφανισθῶσι σχεδὸν
ἅμραν ἐξ ἡμέρας καταδιώκόμενοι καὶ φορυσόμενοι